

tekst: W. Kerkhof, muziek: W. Kerkhof

Er is een beeld voor J.P. Coen, van Heutsz en Willem III

Piet Hein, de Ruyter, Pim Fortuin, Churchill en Kennedy

Natuurlijk is er voor mijn oma geen enkel monument

Het is zo lang geleden, ik heb haar nooit gekend

Juli 1935

Einde van een warme dag in Delft

In de keuken waren de kinderen na het eten

Met schoenenpoetsen bijna op de helft

En een voor een moesten alle zusjes

Naar bed worden gebracht

't Zou voor mijn oma niet zo lang meer duren

Er werd alweer een twaalfde kind verwacht

In Den Haag was er regeringscrisis

Op de radio klonk de NCRV

Professor Aalberse in botsing met Colijn

Katholiek contra ARP

Maar wat betreft gezinsuitbreiding

Was er bij hen geen onenigheid

Ze waren, om de zuilen te versterken

Zeker tot het uiterste bereid

“Jan”, riep ze, “het komt”, en ging naar boven

Vlug moest iedereen naar zolder toe

Behalve Kees, op de fiets toen weggestoven

De vroedvrouw halen voor zijn moe

Verder bleef het de vraag wat toen gebeurde

Door het zolderraam was duidelijk te zien

Dat ook de dokter werd ontboden

Was er iets fout gegaan misschien?

Na 3 uur riep van beneden vader

Alleen maar: "Moe is ernstig ziek"

Al die tijd daar op die zolder blijven

Geen enkel broer of zusje dat nog sliep

In de vroege morgen kwam ze aangelopen

Een grijze wijkverpleegster als een schim

Je wist precies wat dat betekende

Dan wist je wel wat er komen ging

En opeens hoorden ze het huilen

Van een kleine baby daar benee

“Laatste cadeautje van je moeder,

Dat gaf ze nog aan jullie mee”

Een standbeeld moet je laten staan

Want het is geschiedenis

Als ooit iets nieuws onthuld wordt,

Hoop ik dat 't voor mijn oma is.